

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obo/30/2012
Identifikačné číslo spisu:	1000898514
Dátum vydania rozhodnutia:	15.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Seman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1000898514.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu ANCORA s.r.o., so sídlom Kuzmányho 902, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 36 015 288, s ustanoveným správcom konkurznej podstaty JUDr. Jánom Súkeníkom, so sídlom Stred 60/55, 017 01 Považská Bystrica, o schválenie konečnej správy, o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, na odvolanie konkurzného veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s., so sídlom Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3K 216/2000-584 z 22. novembra 2011, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3K 216/2000-584 z 22. novembra 2011 p o t v r d z u j e.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 3K 216/2000-584 z 22. novembra 2011, schválil konečnú správu z 28. februára 2011, o speňažení konkurznej podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu tak, ako ju dňa 15. apríla 2011 predložil správca konkurznej podstaty JUDr. Ján Súkeník a následne doplnil podaním z 15. augusta 2011.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že správca konkurznej podstaty JUDr. Ján Súkeník (ďalej aj „správca“), mu dňa 15. apríla 2011 predložil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu (ďalej aj „konečná správa“), ktorú následne dňa 15. augusta 2011 doplnil podaním, doručeným súdu dňa 16. septembra 2011. Konečná správa bola vyvesená na úradnej tabuli súdu dňa 2. mája 2011, pričom veriteľ a úpadca boli o tom upovedomení prostredníctvom Obchodného vestníka č. 83B/2011 z 2. mája 2011.

Proti konečnej správe podal včas námietky veriteľ Slovenská konsolidačná a.s. Cintorínska 21, Bratislava, IČO: 35 776 005 (ďalej len „veriteľ“), ktorý namietal nasledovné náklady konkurzu : spotreba materiálu - režijný + výrobný v sume 46 436,62 Eur, mzdové náklady vrátane účtovníctva v sume 70 226,80 Eur, odborné práce na dokončenie diel v sume 29 558,12 Eur, náklady na udržiavanie a správu podstaty (telefónne poplatky, kolky, audit, nájom) v sume 29 558,12 Eur, s poukazom na ich nepreskúmateľnosť z dôvodu, že pri uvedených výdavkových položkách chýba ich špecifikácia. Súčasne veriteľ namietal náklady na archiváciu v sume 26 488,75 Eur a výšku rezervy v sume 5050 Eur, ktorú správca vytvoril na výdavky do ukončenia konkurzu a ktorú veriteľ považoval za neprimerane vysokú. Ďalej veriteľ namietal aj výšku odmeny správcu, ktorá nebola vypočítaná v súlade

s vyhláškou č. 292/2005 Z.z., nakoľko v zmysle ust. § 6 ods. 3 neboli od druhej časti základu odmeny odpočítané pohľadávky proti podstate.

K námietkam veriteľa sa vyjadril správca, ktorý v podaní z 15. augusta 2011, upresnil výšku svojej odmeny na základe uznesenia Ústavného súdu SR Plz. ÚS 1/2011-13 z 19. januára 2011 tak, že si vyúčtoval 20% DPH v sume 4946,20 Eur, na základe čoho odmena správcu činí sumu 29 677,20 Eur. Uviedol, že z ust. § 6 písm. a) vyhlášky č. 493/1991 Zb. (v znení platnom do 1. júla 2005) vyplýva, že odmenu správcu tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu, čo v danom prípade predstavuje celkom sumu 434.523,96 Eur. Podľa ust. § 7 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb. (v znení platnom do 1. júla 2005), je konkurzná odmena 10% zo sumy uvedenej v § 6 písm. a), najmenej však 50000 Sk, čo v danom prípade predstavuje sumu 43 452 Eur. Povinnosť znižovať sumu určenú na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu o pohľadávky proti podstate, zaviedla až vyhláška č. 292/2005 Z.z., ktorá neobsahovala prechodné a záverečné ustanovenia. Ak by sa pri výpočte odmeny správcu postupovalo podľa vyhlášky č. 292/2005 Z.z., ktorá v čase začatia tohto konkurzu nebola účinná, išlo by v danom prípade o retroaktivitu. Keďže doteraz bola na základe opatrenia krajského súdu z 25. februára 2003 správcovi vyplatená odmena v sume 18 721,37 Eur, tak doplatok na vyplatenie odmeny predstavuje sumu 24 731 Eur, zvýšenú o sumu 4946,20 Eur (predstavujúcu 20% DPH), v zmysle uznesenia Ústavného súdu SR PLz. ÚS 1/2011-13 z 19. januára 2011. Doplatok na odmene správcu potom predstavuje spolu sumu 29 677,20 Eur.

K podaniu z 15. augusta 2011 správca predložil tabuľky týkajúce sa spotreby materiálu (výrobný a režijný), mzdových nákladov a nákladov na udržiavanie a správu podstaty, v ktorých špecifikoval jednotlivé položky a identifikoval ich. Túto špecifikáciu podrobne zdôvodnil aj na pojednávaní konanom dňa 22. novembra 2011 a doložil dokladmi, ktoré sú založené v spise na č. l. 553 až 558. Námietky veriteľa preto súd považoval za nedôvodné.

Námietku ohľadne výšky nákladov na archiváciu súd považoval za nepreskúmateľnú, pretože veriteľ ani jediným argumentom nezdôvodnil, v čom považuje výšku nákladov na archiváciu za neprimeranú a nepredložil súdu ani jediný dôkaz, ktorým by preukázal, že výška nákladov v období archivácie bola neprimerane vysoká.

Námietku veriteľa týkajúcu sa výšky rezervy v sume 5050 Eur, ktorú správca vytvoril na výdavky do ukončenia konkurzu, súd považoval za nedôvodnú. Uviedol, že vzhľadom k podaniu konečnej správy dňa 15. apríla 2011 je zrejmé, že suma, ktorú navrhuje veriteľ (200 Eur mesačne), nebude správcovi stačiť na pokrytie všetkých nákladov do ukončenia konkurzu a to s poukazom práve na predpokladané dlhšie časové obdobie, ktoré bude nasledovať do ukončenia konkurzu.

Keďže námietky veriteľa Slovenská konsolidačná a.s., Bratislava súd zamietol ako nedôvodné, postupoval podľa ust. § 29 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“) a na pojednávaní dňa 22. novembra 2011 uznesením schválil konečnú správu.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie konkurzný veriteľ Slovenská konsolidačná, a.s., Bratislava (ďalej aj „odvolateľ“). V úvodnej časti odvolania odvolateľ uviedol, že súd neakceptoval jeho námietku voči rezerve správcu v sume 5050 Eur. Poukázal na to, že v uznesení, ktorým súd schválil konečnú správu a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu má byť daná suma, ktorá je určená na rozdelenie veriteľom a na odmenu a výdavky správcu. V uznesení o schválení konečnej správy, majú byť schválené výdavky konkurzného konania, ktoré vznikli do dňa schválenia konečnej správy, pričom správca by mal predloženú konečnú správu na pojednávaní, na ktorom ju súd prejednáva, aktualizovať o výdavky, ktoré vznikli a boli uhradené po predložení konečnej správy. Keďže schválenie konečnej správy smeruje k vydaniu rozvrhového uznesenia a k ukončeniu konkurzného konania, nemali by po jej schválení vznikať ďalšie náklady, ktoré priamo nesúvisia s ukončením konkurzu. Správca má po schválení konečnej správy vykonávať len činnosť súvisiacu s ukončením konkurzu a s rozvrhnutím výťažku veriteľom a nie zatťažovať veriteľov ďalšími nákladmi, o ktoré sa zníži výška ich uspokojenia.

Vzhľadom na štádium, v ktorom sa konkurzné konanie nachádza po schválení konečnej správy, keď už nedochádza k prevádzkovaniu podniku a ani k speňažovaniu, je náklad na vedenie účtovníctva neprimerane vysoký a to najmä s prihliadnutím na minimálny rozsah účtovníctva vykonávaného v tomto štádiu konkurzného konania, ako aj na skutočnosť, že za účelom vedenia účtovníctva je potrebné prenajímať kancelárske priestory a zapožičať počítačový prístroj vo výške minimálne 436,60 Eur

mesačne. Spôsob, ktorý zvolil správca považuje za neštandardný a maximálne nevýhodný pre veriteľov. V iných konkurzných konaniach bývajú náklady na vedenie účtovníctva po predložení konečnej správy maximálne do výšky 200 Eur mesačne a táto suma zahŕňa aj všetky s tým spojené náklady, ako napr. použitie počítačových prístrojov.

Ďalej odvolateľ uviedol, že on vo svojich námietkach netvrdil, že vyhláška č. 292/2005 Z.z sa vzťahuje na toto konkurzné konanie. Len na ňu poukázal v súvislosti s výkladom zaužívaným súdnou praxou (viď napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 128/2009 z 26. januára 2010, sp.zn. 3 Obo 139/2009 z 21. apríla 2010, sp.zn. 4 Obo 19/2010 z 28. júla 2010 a sp.zn. 2 Obo 63/2010 z 20. júla 2010).

Odvolateľ poukázal na ust. § 6 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 493/1991 Zb., podľa ktorého základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí: 1. suma, ktorá bola

v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a 2. suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu, čo sa chápe ako suma, ktorú získal správca pri výkone funkcie iným spôsobom, ako speňažením konkurznej podstaty, zníženej o náklady vynaložené na dosiahnutie týchto príjmov. Napr. pre účely určenia základu pre výpočet odmeny, je potrebné odpočítať bankové poplatky a daň z úrokov, ak príjmom sú úroky z peňažných prostriedkov uložených v banke, ďalej súdne a správne poplatky vynaložené na vymáhanie pohľadávok pri príjmoch získaných vymožením pohľadávok, spotrebované energie a služby súvisiace s nájmom pri príjmoch získaných z nájmu a pod. Podľa jeho názoru základ pre určenie odmeny tvoria nasledujúce sumy : 1. suma získaná speňažením konkurznej podstaty 211 131,91 Eur a 2. suma získaná pri výkone funkcie správcu po odpočítaní nákladov vynaložených na jej dosiahnutie 127 369,20 Eur. Základ pre určenie odmeny správcu potom činí 338 501,11 Eur. Odmena správcu v súlade s vyhl. č. 493/1991 Zb. v znení platnom pre toto konanie je vo výške 10% zo sumy 338 501,11 Eur, t. j. 33 850,11 Eur. Vzhľadom na to, že správcovi už bola vyplatená časť odmeny vo výške 18 721,37 Eur, zostáva na doplatenie suma 15 128,74 Eur, zvýšená o 20% DPH (3025,74 Eur), t. j. 18 154,48 Eur.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolateľ navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že konečnú správu a vyúčtovanie odmeny správcu konkurznej podstaty JUDr. Jána Súkeníka neschvaľuje, alternatívne ho zruší a vec vráti krajskému súdu na ďalšie konanie.

Správca konkurznej podstaty vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť. Uviedol, že pokiaľ odvolateľ namietal rezervu vo výške 5.050 Eur na výdavky do ukončenia konkurzu, tak túto jeho námietku považuje za neopodstatnenú, pretože on ako správca konkurznej podstaty nevie presne odhadnúť, kedy dôjde k ukončeniu konkurzného konania a preto si urobil v konečnej správe rezervu na výdavky budúceho obdobia a to na obdobie 10 mesiacov. Táto rezerva je presne špecifikovaná v doplnení jeho konečnej správy z 15. augusta 2011. Čo sa týka vytvorenej rezervy na výdavky budúceho obdobia, tak niektoré výdavky dokáže správca špecifikovať len podľa priemerov z minulých období, nakoľko v čase podávania konečnej správy nemôže predpokladať, v akom časovom horizonte dôjde k skončeniu konkurzného konania. Ďalej uviedol, že úpadca je mesačným platcom DPH, teda na Daňový úrad Považská Bystrica, je potrebné podávať mesačne daňové priznanie pre DPH a do konca marca 2012, musí správca podať riadne daňové priznanie k dani z príjmov právnických osôb za rok 2011, s čím vzniknú ďalšie výdavky v súvislosti s vedením účtovníctva. V zmysle zákona č. 328/1991 Zb., je správca povinný viesť účtovníctvo počas celého konkurzu a keďže on ako správca nemá ekonomické vzdelanie, je logické, že na vedenie účtovníctva, spracovávanie výkazov, podkladov pre daň z pridanej hodnoty, vypracovanie daňových priznaní a pod. požiadal osobu s ekonomickým vzdelaním -ekonóma, ktorý na základe dohody o vykonaní práce spracováva tieto podklady. Tak isto po skončení konkurzu, je potrebné vypracovať ešte daňové priznanie ku dňu jeho skončenia. Výšku rezervy považuje za primeranú s prihliadnutím na dĺžku vedenia konkurzu, keď od podania konečnej správy zo strany správcu uplynul už určitý čas a správca nevie predpokladať ukončenie konkurzného konania aj vzhľadom na podané odvolanie voči konečnej správe. Poukázal tiež na to, že účtovníctvo úpadcu vedie jeho bývalý pracovník -ekonóm, čím sa z pohľadu správcu ušetrili finančné prostriedky na správu (v inom konkurze kde pôsobila externá účtovná firma, tak mesačné náklady v súvislosti s vedením účtovníctva predstavovali 300 Eur mesačne, pričom ekonóm, ktorý spracováva účtovníctvo úpadcu má zmluvne dohodnutú odmenu 232,36 Eur mesačne). Ďalej uviedol, že krajskému súdu predložil tabuľky spotreby režijného materiálu (výrobný, režijný), mzdové náklady a náklady na udržiavanie a správu

podstaty, pričom špecifikáciu aj podrobne zdôvodnil a doložil dokladmi na pojednávaní dňa 22. novembra 2011, na ktorom sa prejednávala konečná správa a ktorého sa odvolateľ nezúčastnil. Tak isto všetky účtovné doklady od vyhlásenia konkurzu boli odovzdané Krajskému súdu v Bratislave, na ktorom veriteľ mohol do týchto dokladov nahliadnuť, avšak túto možnosť nevyužil.

Pokiaľ ide o ním uplatnenú a vypočítanú odmenu, táto bola v konečnej správe vypočítaná v správnej výške, vrátane 20% DPH. Stotožnil sa s názorom krajského súdu, že povinnosť znižovať sumu určenú na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu o pohľadávky proti podstate zaviedla až vyhláška č. 292/2005 Z.z., ktorá neobsahovala prechodné a záverečné ustanovenia. Preto ak by sa pri výpočte odmeny správcu postupovalo podľa vyhlášky č. 292/2005 Z.z., ktorá v čase začatia tohto konkurzného konania nebola účinná, jednalo by sa o retroaktivitu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, rozhodujúc ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a to v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (ust. § 212 ods. 1 O. s. p.) a po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania (ust. § 214 ods. 2 O. s. p.) dospel k záveru, že odvolaniu konkurzného veriteľa nie je možné vyhovieť.

Podľa ustanovenia § 29 ods. 1 ZKV správca podáva súdu správy o speňažovaní majetku podstaty. Konečnú správu spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov predloží súdu po speňažení majetku podstaty.

Podľa odseku 3 vyššie citovaného ustanovenia, súd preskúma konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, odstráni po vypočutí správcu zistené chyby, alebo nejasnosti a upovedomí o konečnej správe a vyúčtovaní úpadcu a konkurzných veriteľov.

Podľa odseku 4 vyššie citovaného ustanovenia konečnú správu a vyúčtovanie prejedná súd na pojednávaní a rozhodne o nej uznesením.

Napadnutým uznesením krajský súd v konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu ANCORA, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 902, Považská Bystrica schválil konečnú správu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu.

Správca v súlade s ust. § 29 ods. 1 ZKV predložil krajskému súdu (ďalej aj „konkurzný súd“) dňa 15. apríla 2011, konečnú správu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu, ktorú následne doplnil podaním z 15. augusta 2011, v ktorom zaujal podrobné stanovisko k námietkam konkurzného veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s., Bratislava. Na prejednanie námietok voči konečnej správe konkurzný súd nariadil pojednávanie dňa 22. novembra 2011, na ktorom sa správca vyjadril k námietkam konkurzného veriteľa a na preukázanie svojich tvrdení predložil doklady špecifikované v zápisnici z prejednania konečnej správy (založená je v spise na č. l. 563 a nasl.). Konkurzný veriteľ mal možnosť oboznámiť sa s dokladmi preukazujúcimi výdavky správcu, ktoré sú súčasťou konečnej správy pri nahliadnutí do spisu, resp. na pojednávaní, ktoré konkurzný súd zvolal na prejednanie konečnej správy a námietok k nej, ktoré konkurzný veriteľ uplatnil voči konečnej správe a svoje námietky tak mohol „konfrontovať“ priamo so správcou, ktorý sa na pojednávanie konkurzného súdu dostavil. Konkurzný veriteľ sa z pojednávania dňa 22. novembra 2011 ospravedlnil, pričom zotrval na námietkach voči konečnej správe s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti a vo veci rozhodol na základe obsahu spisu.

Na pojednávaní dňa 22. novembra 2011, konkurzný súd po prejednaní námietok konkurzného veriteľa vyjadrení správcu k nim a po oboznámení sa s predloženými originálmi dokladov vzťahujúcimi sa k námietkam, uznesením schválil správcou predloženú konečnú správu, vrátane jej doplnenia. Postup konkurzného súdu pred vydaním uznesenia o schválení konečnej správy, tak bol v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 29 ZKV.

Námietka konkurzného veriteľa v odvolaní voči výdavkom konkurzného konania, vrátane rezervy v sume 5050 Eur, je všeobecná, bez bližšej špecifikácie, teda nepreskúmateľná odvolacím súdom.

Konkrétnu námietku odvolateľ uplatnil len voči nákladu na vedenie účtovníctva 436,60 Eur mesačne, ktorý považuje za neprimerane vysoký najmä s prihliadnutím na minimálny rozsah účtovníctva v tomto štádiu konkurzného konania (po schválení konečnej správy), ako aj s prihliadnutím na skutočnosť, že pre potreby vedenia účtovníctva, je potrebné prenajímať kancelárske priestory a zapožičať počítačový prístroj. Podľa názoru odvolateľa spôsob, ktorý zvolil správca je neštandardný a maximálne nevýhodný pre veriteľov, nakoľko v iných konkurzných konaniach sú náklady na vedenie účtovníctva po predložení konečnej správy maximálne do výšky 200 Eur mesačne a táto suma v sebe zahŕňa už aj všetky náklady

s tým spojené (napr. použitie počítačových prístrojov a potrebné priestory).

Vyššie uvedení námietku odvolateľa, odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú z nasledovných dôvodov:

Z konečnej správy a jej doplnenia vyplýva, že mzdové náklady, vrátane vedenia účtovníctva, predstavujú sumu 70 226,80 Eur a sú špecifikované za jednotlivé roky 2001 až 2010 v prílohe č. 2 ku konečnej správe. Mzdové náklady predstavujú hrubé mzdy, vrátane odvodov a daní zo mzdy. V roku 2001 sa jednalo o mzdy 12 pracovníkov, ktoré vznikli v súvislosti s dokončovaním diel v konkurze. V nasledujúcich rokoch boli vyplácané len mzdy v súvislosti s vedením účtovníctva a administratívnymi prácami. Keďže úpadca je povinný viesť účtovníctvo počas celého obdobia konkurzu, tak na vedenie účtovníctva a spracovanie účtovných a daňových dokladov zabezpečil ekonóma (bývalého pracovníka úpadcu), ktorý na základe dohody o vykonaní práce vykonáva účtovnícke práce za zmluvne dohodnutú odmenu 232,36 Eur mesačne, čo je zrejme nižšia suma, než akú by požadovala za vykonávanie prác rovnakého druhu externá súkromná firma. Z konečnej správy, jej doplnenia, ako aj vyjadrenia správcu vyplýva, že správca si na výdavky budúceho obdobia - 10 mesiacov vytvoril rezervu v sume 5050 Eur, ktorá je presne špecifikovaná v doplnení konečnej správy, nakoľko nevedel presne odhadnúť, kedy dôjde k ukončeniu konkurzného konania. Rezerva zahŕňa možné výdavky od vyhotovenia konečnej správy až do ukončenia konkurzného konania s tým, že v prípade, ak sa celá suma rezervy nevyčerpá, tak v zostávajúcej nevyčerpanej výške bude poukázaná záložnému veriteľovi. Rezerva zahŕňa výdavky špecifikované pod položkami 1 až 9 (napr. odmenu pre Ing. N. S. za vedenie účtovníctva úpadcu za obdobie február - november 2011 v sume 2323,60 Eur, vrátane dane zo mzdy, sumu 360 Eur za zapožičanie počítačového prístroja za obdobie február - november 2011 z dôvodu, že úpadca nevlastní žiadny počítačový prístroj s programom na spracovanie účtovníctva, atď.). Podľa názoru odvolacieho súdu výšku rezervy na možné budúce výdavky (vrátane výdavkov za vedenie účtovníctva pre úpadcu), možno považovať za primeranú vzhľadom na potrebu vynaloženia nevyhnutných budúcich výdavkov, špecifikovaných v konečnej správe, ako aj uplynutie času od vyhotovenia konečnej správy až do ukončenia konkurzného konania, k čomu dôjde až po uplynutí dlhšieho času ako 10 mesiacov, ako predpokladal správca. Z konečnej správy tiež vyplývajú príjmy konkurznej podstaty v sume 434 523,96 Eur (podľa bližšej špecifikácie pod bodom A/) a výdavky konkurznej podstaty v sume 294 865,76 Eur (podľa bližšej špecifikácie pod bodom B/), teda aj táto námietka odvolateľa je bez právnej relevancie.

Podľa ustanovenia § 6 písm. a/ vyhlášky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní v znení vyhlášky č. 358/1996 Z.z. a vyhlášky č. 21/1998 Z.z. (v znení platnom v čase vyhlásenia konkurzu a ustanovenia správcu do funkcie), základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu.

Podľa ust. § 7 ods. 1 vyššie citovanej vyhlášky konkurzná odmena je 10% zo sumy uvedenej v § 6 písm. a), najmenej však 50 000 Sk.

Námietku odvolateľa, že odmena správcu konkurznej podstaty v konečnej správe nie je vypočítaná správne, pretože základ pre určenie výšky nie je znížený o výšku pohľadávok proti podstate, považoval odvolací súd za nedôvodnú. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom konkurzného súdu, že v posudzovanej veci sa na výpočet odmeny správcu nevzťahuje vyhláška č. 292/2005 Z.z., ktorá nadobudla účinnosť až dňom 1. júla 2005 a ktorá neobsahuje prechodné ustanovenia, z ktorých by vyplývalo, že sa vzťahuje aj na konania začaté pred nadobudnutím jej účinnosti. Konkurz na majetok dlžníka ANCORA s. r. o., Považská Bystrica bol vyhlásený a zároveň JUDr. Ján Súkeník bol ustanovený do funkcie správcu konkurznej podstaty uznesením č. k. 3K 216/00-175 z 24. januára 2001, t. j. počas platnosti a účinnosti vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení vyhlášky č. 358/1996 Zb. a vyhlášky č. 21/1998 Z.z. Na výpočet základu pre určenie odmeny správcu je preto potrebné postupovať podľa ust. § 6 písm. a/ vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení vyhlášok č. 358/1996 Z.z. a č. 21/1998 Z.z. Odmena správcu konkurznej podstaty podľa ust. § 7 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení vyhlášok č. 358/1996 Z.z. a č. 21/1998 Z.z. je 10% zo sumy uvedenej v § 6 písm. a/, najmenej však 50 000 Sk. Povinnosť znížiť sumu určenú na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu o pohľadávky proti podstate zaviedla až vyhláška č. 292/2005 Z.z. (s účinnosťou od 1. júla 2005), ktorú na výpočet odmeny správcu v posudzovanej veci, nie je možné použiť (viď napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Obo/66/2009 zo 4.8.2009, sp. zn. 5 Obo/66/2010 z 24.6.2010, sp. zn. 3 Obo/42/2011 z 31.10.2011, t. j. rozhodnutia odlišné od tých, na ktoré poukázal v odvolaní odvolateľ).

Z ust. § 6 písm. a/ vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení vyhlášok č. 358/1996 Z.z. a č. 21/1998 Z.z. vyplýva, že základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu (t. j. suma, ktorú správca získal inou činnosťou ako speňažovaním majetku, napríklad vymožením nájomného, uplatnením nárokov na súde, z úrokov z priznaných pohľadávok a pod.). V posudzovanej veci odmena správcu predstavuje sumu 43 452 Eur, čo predstavuje 10% zo sumy 434 523,96 Eur, t. j. základu, ktorý tvorí suma získaná v konkurze speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu. Keďže na základe opatrenia súdu z 25. februára 2003 správca čerpal preddavok v sume 18 721,37 Eur, doplatok na odmene správcu predstavuje sumu 24 731 Eur, zvýšenú o 20% DPH v sume 4 946,20 Eur, t. j. celkom sumu 29 677,20 Eur. Odmena správcu konkurznej podstaty tak bola správcom vyúčtovaná správne a následne aj v správnej výške priznaná konkurzným súdom v napadnutom uznesení.

Keďže odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne relevantné dôvody, ktorými by spochybnil vecnú správnosť napadnutého uznesenia o schválení konečnej správy a odvolacím súdom neboli zistené ani vady konania v zmysle ust. § 221 ods. 1 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Uznesenie prijal odvolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.